

дѣло, прѣвъ са опыталъ да съгласи календаря съ движеніе-то на слънце-то. Спомогнахъ отъ Созигена, Египетскыя астрономъ, той направилъ първа-та поправка въ календаря, като прибавялъ по единъ день на всяка четвърта година, като считалъ въ всяка таквазъ година Февруарія не отъ 28, но отъ 29 дни, и слѣдов. дѣла-та година отъ триста шестдесять и шесть дни. Тъзи четвърта година са наричала у Римляны-тѣ bissextile, зашто шестыя день прѣдъ календы-тѣ на Марта са считалъ два пхти. У насъ тѣзи година са нарича **высокосна** година.

Юліанска-та година была введена въ всички цивилизованы народы, кои-то были подчинены на Римска-та власть и была въ всеобщо употребеніе до 1582 год.. Но точна-та поправка не была шесть часа, но петъ часа и чотыредесять и девять минуты; слѣдовательно прибавка-та, коя-то Юлій Кесарь направилъ, надминувала истина-та величина съ единадесять минуты. Тѣзи незначителна часть бы порасла въ сто години по три четвърты части отъ деня, а въ хыляда години — повече отъ седмъ дни. Отъ 325 до 1582 год. тя дѣйствително порастихла повече отъ десять дни; зашто-то знаино было, че въ 325-та година пролѣтно-то равноденствіе са случвало на 21 Марта, а пхкъ въ 1582 год. то са случило на 11 Марта. На знаменитыя Вселенскы соборъ въ Никея, въ 325 г. рѣшено было да празнувать Великъ-день въ първа-та недѣля слѣдъ първо-то пълнолуніе, кое-то доаждя надиръ пролѣтно-то равноденствіе; а понеже и за много други праздницы на Римска-та църква были опредѣлены извѣстны времена на година-та, то неизбѣжно бы произлѣзло безпорядокъ отъ таквозъ несъвпаданіе на опредѣленны дни съ извѣстны времена на година-та. Да положимъ, н. пр., че нѣкой празникъ, придруженъ отъ много религиозны церемоніи, трѣба споредъ уставъ-тъ на църква-та да са празнува именно въ този день, кога-то слънце-то са намѣрва на пролѣтъ (събытіе-то са привѣтствова съ обща радость, зашто прѣдвѣщава завръщаніе-то на лѣто-то), и че въ 325-та година день-тъ на този празникъ са пада на 21-ый Марта, понеже въ тѣзи година слънце-то встхива въ равноденствіе-то именно въ това число на помянктыя мѣсяць. Но въ слѣдующа-та година слънце-то достига равнодѣнствіе-то малко по-рано отъ колко-то на 21 Марта минжла-та година; и макаръ разлика-та да е единадесять минуты, обаче въ хыляда и двѣстѣ години отъ тѣзи единадесять минуты за всяка година натрупвать са десять дни, тѣй що-то въ 1582 г. слънце-то достига равноденствіе-то вече на 11 Марта. Ако съгласно съ това ный считамы както по-напрѣдъ 21-ый Марта за день на тържество-то въ честь на поменжто-то събытіе, то ный ще събркамы като празнувамы това тържество десять дни по-късно. Папа Григорій XIII, кой-то въ него време былъ глава на Римска-та църква, былъ въ сщцо-то време человекъ твърдѣ ученъ, прѣдиріелъ да прѣправи Календаря тѣй, що-то неизмѣнины-тѣ числа да отговарять вынаги на едны и сщцы времена на година-та. Най-напрѣдъ той заповѣдалъ да отхвърлятъ излишны-тѣ десять дни, като считатъ 5-ый Откомврія за 15-ый; а за да заварды и за напрѣдъ лѣточисленіе-то отъ всяко размитешваніе, той прѣдписалъ слѣдующе-то правило: **всяка година, на коя-то цифра-та не са дѣли на 4 безъ остаткъ, състои са отъ 365 дни; а пхкъ всяка го-**